

Viestintäyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 110/09
Luxemburgissa 15.12.2009

Tuomio asioissa C-284/05, C-294/05, C-372/05, C-387/05, C-409/05, C-461/05 et C-239/06
Komissio vastaan Suomi, Ruotsi, Saksa, Italia, Kreikka ja Tanska

Unionin tuomioistuin toteaa, että Suomi, Ruotsi, Saksa, Italia, Kreikka ja Tanska ovat rikkoneet unionin oikeutta, koska ne eivät ole suorittaneet tulleja puolustusmateriaalin eivätkä sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettun materiaalin tuonnista

Velvoitteet, jotka koskevat unionin talousarvion solidaarista rahoittamista ja lojaliteettia suhteessa komissioon, merkitsevät sitä, että jäsenvaltioiden on kannettava ja suoritettava edelleen tällaiset tullit

Euroopan unionin talousarvioon otettavia tuloja ovat omat varat, jotka kertyvät muun muassa kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevasta yhteisestä tullitariffista kertyvistä maksuista. Yhteisön tullikoodeksissa¹ asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus suorittaa yhteisölle omina varoina sellaiset tullit, jotka on kannettu tavaroiden tuonnista.

Euroopan komissio on kyseisillä seitsemällä kanteella vaatinut unionin tuomioistuinta toteamaan, että Suomi, Ruotsi, Saksa, Italia, Kreikka ja Tanska ovat jättäneet noudattamatta yhteisön tullikoodeksiin ja eri asetuksiin² perustuvia velvoitteita, koska ne ovat kieltäytyneet tulouttamasta unionin omina varoina sellaisia tulleja, joita kyseisenä aikana kannettiin puolustusmateriaalin tuonnista (ja Ruotsin ja Italian tapauksessa myös kaksikäyttötuotteiden eli sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettun materiaalin tuonnista³). Saksa puolestaan maksoi 10,803 miljoonaa euroa – ehdollisesti ja erittelemättä kyseistä määrää tuontien ja ajankohtien perusteella – ja kieltäytyi sen jälkeen toimittamasta asiaan liittyviä tietoja komissiolle.

Kyseessä olevat jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämiset koskevat ajanjaksoa 1.1.1998–31.12.2002, kun taas 1.1.2003 alkaen on jäsenvaltioiden sotilassalaisuuksien turvaamiseksi säädetty erityisistä hallinnollisista menettelyistä, joilla on tehty mahdolliseksi mainittuja tarvikkeita koskevien tuontitullien suspendointi.⁴

Jäsenvaltiot ovat yleisesti perustelleet kieltäytymisensä maksaa kyseisiä tuontitulleja sillä, että niiden kantaminen olisi vaarantanut kyseisten valtioiden keskeiset turvallisuusedut.⁵

Unionin tuomioistuin muistuttaa, että ajanjaksona 1.1.1998–31.12.2002 yhdessäkään unionin tullilainsäädännön säännöksessä ei säädetty tuontitulleja koskevasta nimenomaisesta vapautuksesta tämänkaltaisten tavaroiden osalta. Se, että tullit on suspendoitu 1.1.2003 alkaen, osoittaa päinvastoin, että unionin lainsäätäjä on lähtenyt siitä periaatteesta, että ennen kyseistä päivämäärää oli olemassa velvollisuus suorittaa mainitut tullit.

¹ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), joka on vastikään korvattu 23.4.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 450/2008.

² Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annettu neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 1355/96 (EYVL L 175, s. 3; jäljempänä asetus N:o 1552/89), ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1).

³ Asiat C-294/05 ja C-387/05.

⁴ Tiettyjen aseiden ja puolustustarvikkeiden tuontitullien suspendoimisesta 21.1.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 150/2003 (EYVL L 25, s. 1).

⁵ EY 296 artikla, jossa määrätään, "ettei mikään jäsenvaltio ole velvollinen antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusetujensa vastaiseksi".

Unionin tuomioistuin toteaa, että **vaikka jäsenvaltioiden asiana on toteuttaa niiden sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden varmistamiseen soveltuvat toimenpiteet**, tällaiset toimenpiteet eivät kuitenkaan jää kokonaan **unionin oikeuden soveltamisen** ulkopuolelle. Unionin oikeudessa määrätään sellaisia tilanteita, joissa yleinen turvallisuus voi vaarantua, koskevista **nimenomaisista poikkeuksista** tarkasti rajatuissa **poikkeustilanteissa**. Lisäksi kyseisiä poikkeuksia on tulkittava suppeasti.

Unionin tuomioistuin ei hyväksy myöskään sitä, että jäsenvaltio voisi vedota puolustusmateriaalin **kallistumiseen**, joka aiheutuu tuontitullien soveltamisesta. Päinvastoin, jäsenvaltio ei voi välttyä sellaisilta **velvollisuuksilta**, jotka perustuvat unionin **talousarvion solidaariseen rahoittamiseen**.

Myöskään sellaisia perusteluja, jotka liittyvät **luottamuksellisuutta koskeviin vaatimuksiin, jotka sisältyvät viejävaltioiden kanssa tehtyihin sopimuksiin**, ei voida hyväksyä, koska tullimenettelyt edellyttävät sellaisten yhteisön virkamiesten ja kansallisten virkamiesten toimintaa, joihin kohdistuu luottamuksellisuutta koskeva velvollisuus, joka on omiaan turvaamaan jäsenvaltioiden keskeiset turvallisuusedut. Jäsenvaltioilla on velvollisuus helpottaa komission sen tehtävän täyttämistä, joka liittyy perustamissopimuksen noudattamisen valvontaan, antamalla komission käyttöön asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen tarkistamiseksi, että omat varat siirretään lainmukaisesti, mutta tämä velvollisuus ei estä sitä, että jäsenvaltiot **voivat tapauskohtaisesti ja poikkeuksellisesti antaa tietoja vain** asiakirjan **tietyistä osista** tai kieltäytyä antamasta tietoja ollenkaan.

Ruotsia ja Italiaa koskevissa kahdessa asiassa – joissa kyse on sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitetun kaksikäyttömateriaalin tullittomasta tuonnista – unionin tuomioistuin korostaa, että näkökohdat, jotka liittyvät siihen, ettei tullittomuutta voida perustella jäsenvaltioiden etujen turvaamisella, pätevät sitä suuremmallakin syyllä kaksikäyttömateriaalin tuontiin, ja näin on riippumatta siitä, onko viimeksi mainittu materiaali tuotu maahan käytettäväksi yksinomaan sotilaallisiin tarkoituksiin vai ei.

Unionin tuomioistuin hylkää lopuksi perustelut, jotka liittyvät komission pitkäaikaiseen passiivisuuteen⁶ ja tuontitullien suspendointia koskevan asetuksen antamiseen, mikä vastaajien mukaan olisi merkinnyt sitä, että kyseisellä alalla on hiljaisesti hyväksytty poikkeuksen olemassaolo. Komissio ei menettelyn missään vaiheessa ole luopunut periaatteellisesta kannastaan, ja se on aina ilmaissut vakaansa halunsa olla luopumatta sellaisten tullien kantamisesta, jotka olisi pitänyt maksaa suspendointimenettelyjen käyttöönottoa edeltäviltä ajanjaksoilta.

HUOMAUTUS: Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei noudata unionin oikeuden mukaisia velvoitteitaan, voi nostaa komissio tai jokin toinen jäsenvaltio. Jos unionin tuomioistuin toteaa, että jäsenyysvelvoitteita ei ole noudatettu, kyseessä olevan jäsenvaltion on toteutettava tuomion noudattamisen edellyttämät toimenpiteet mahdollisimman pian. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuomion noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se voi nostaa uuden kanteen, jossa se vaatii rahamääräisiä seuraamuksia. Jos jäsenvaltio ei ole ilmoittanut direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä komissiolle, unionin tuomioistuin voi komission ehdotuksesta määrätä seuraamuksista jo ensimmäistä tuomiota annettaessa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin tuomioistuinta.

Tuomion koko teksti [C-284/05](#), [C-294/05](#), [C-372/05](#), [C-387/05](#), [C-409/05](#), [C-461/05](#) ja [C-239/06](#) on CURIA-sivustolla julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

⁶ Kyseisten valtioiden kanssa on käyty neuvotteluja ja Saksan liittotasavaltaa vastaan on jopa aloitettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely – joka sittemmin on keskeytetty – jo 1980-luvulla.